

Конвенција бр. 187

Конвенција за Промотивната рамка за безбедност и здравје при работа , 2006 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

свикана во Женева, од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, на деведесет и петтата сесија, одржана на 31 мај 2006 година,

забележувајќи го глобалниот размер на повредите, заболувањата и смртните случаи поврзани со работното место, како и потребата за понатамошни дејства за нивно намалување, и

потсетувајќи дека заштитата на работниците од болести, заболувања и повреди кои произлегуваат од работата е една од целите на Меѓународната организација на трудот, како што е утврдено со нејзиниот Устав, и

препознавајќи го фактот дека професионалните заболувања, повреди и смртни случаи имаат негативно влијание врз продуктивноста и економскиот и социјалниот развој, и

имајќи го предвид став III(e) од Декларацијата од Филадельфија, во која е наведено дека Меѓународната организација на трудот има сериозна обврска на нациите во светот да им промовира програми со кои ќе се постигне соодветна заштита на животот и здравјето на работниците во сите занимања, и

земајќи ја предвид Декларацијата за основни принципи и права на работа на МОТ и нејзиното продолжение, 1998 година, и

забележувајќи ја Конвенцијата за безбедност и здравје при работа, 1981 г. (бр. 155), Препораката за безбедност и здравје при работа, 1981 г. (бр. 164), и други инструменти на Меѓународната организација на трудот кои се релевантни за промотивната рамка на безбедност и здравје при работа, и

потсетувајќи дека унапредувањето на безбедноста и здравјето при работа е дел од агендата за пристојна работа за сите на Меѓународната организација на трудот, и

потсетувајќи на Заклучоците кои се однесуваат на стандардите на МОТ – поврзани со активности во областа на безбедност и здравје при работа – глобална стратегија, донесена на Меѓународната конференција на труд на нејзината 91 сесија (2003), особено во однос на давање приоритет на безбедноста и здравјето при работа во националните агенди, и

нагласувајќи ја важноста за постојано унапредување на националната култура за превентивна безбедност и здравје, и

одлучувајќи за донесување на одредени предлози во поглед на безбедноста и здравјето при работа, коешто претставува четврта точка на агендата на сесијата, и

утврдувајќи дека овие предлози ќе бидат во форма на меѓународна Конвенција; на петнаесетти јуни две илјади и шестата година, ја донесе следната Конвенција, којашто може да се цитира како Конвенција за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа од 2006 г.

I. ДЕФИНИЦИИ

Член 1

За целите на оваа Конвенција:

(а) поимот **национална политика** се однесува на националната политика за безбедност и здравје при работа и работната средина развиена во согласност со принципите на член 4 од Конвенцијата за безбедност и здравје при работа, 1981 г. (бр. 155);

(б) поимот **национален систем за безбедност и здравје при работа** или **национален систем** се однесува на инфраструктурата која ја обезбедува главната рамка за спроведување на националната политика и националните програми за безбедност и здравје при работа;

(в) поимот **национална програма за безбедност и здравје при работа** или **национална програма** се однесува на било која национална програма која вклучува цели кои треба да бидат достигнати во претходно одредена временска рамка; приоритети и акциони средства создадени со цел да се подобри безбедноста и здравјето при работа; како и средства за оценување на напредокот;

(г) поимот **национална култура за превентивна безбедност и здравје при работа** се однесува на култура во која правото на безбедна и здрава работна средина е почитувано на сите нивоа, каде владата, работниците и работодавачите активно учествуваат во обезбедување на безбедна и здрава работна средина преку систем на дефинирани права, одговорности и задачи, и каде што најголем приоритет е даден на принципот на заштита .

II. ЦЕЛИ

Член 2

1. Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција промовира постојан напредок на безбедноста и здравјето при работа со цел спречување професионални заболувања, повреди и смртни случаи, преку развој на национална политика, национален систем и национална програма, по консултација со најрепрезентативните организации на работници и работодавачи.
2. Секоја земја-членка презема активни чекори за успешно постигнување на безбедна и здрава работна средина преку национален систем и национални програми за безбедност и здравје при работа, земајќи ги предвид принципите поставени во инструментите на Меѓународната организација на трудот (МОТ) релевантни за промотивната рамка на безбедност и здравје при работа.
3. Секоја земја-членка, по консултација со најрепрезентативните организации на работници и работодавачи, периодично разгледува кои мерки може да се преземат за да се ратификуваат релевантни Конвенции за безбедност и здравје на МОТ.

III. НАЦИОНАЛНА ПОЛИТИКА

Член 3

1. Секоја земја-членка промовира безбедна и здрава работна средина преку формулирање на национална политика.
2. Секоја земја-членка го промовира и унапредува, на сите релевантни нивоа, правото на работниците на безбедна и здрава работна средина.
3. При формулирање на националната политика, секоја земја-членка, според националните услови и практики, по консултација со најрепрезентативните организации на работници и работодавачи, ги промовира основните принципи како процена на ризици и опасности при работа; справување со ризиците и опасностите при работа на самиот извор, и развој на национална култура за превентивна безбедност и здравје што вклучува информации, консултации и обуки.

IV. НАЦИОНАЛЕН СИСТЕМ

Член 4

1. Секоја земја-членка воспоставува, одржува, прогресивно развива и периодично ревидира национален систем за безбедност и здравје при работа, по консултација со најрепрезентативните организации на работници и работодавачи.

2. Националниот систем за безбедност и здравје при работа, покрај другото, вклучува:

(а) закони и прописи, колективни договори, каде што е тоа соодветно, и кои било други инструменти релевантни за безбедноста и здравјето при работа;

(б) орган или тело, или органи или тела, одговорни за безбедноста и здравјето при работа, назначени во согласност со националниот закон и практика;

(в) механизми за обезбедување сообразност со националните закони и прописи, вклучувајќи ги и системите за инспекција; и

(г) договори за унапредување, на ниво на претпријатие, на соработката помеѓу раководството, работниците и нивните претставници, како основен елемент на мерките за заштита на работното место.

3. Националниот систем за безбедност и здравје при работа, каде што е тоа соодветно, вклучува:

(а) национално трипатитно советодавно тело или тела, кои се занимаваат со проблемите поврзани со безбедноста и здравјето при работа;

(б) информативни и советодавни служби за безбедност и здравје при работа;

(в) обезбедување обука за безбедност и здравје при работа;

(г) служби за медицина на трудот во согласност со националниот закон и практика;

(д) истражување на безбедноста и здравјето при работа;

(ѓ) механизам за прибирање и анализирање на податоци за повреди и заболувања при работа, земајќи ги предвид релевантните инструменти на МОТ;

(е) предвидување соработка со релевантни шеми за осигурување и социјално осигурување кои опфаќаат повреди и болести при работа; и

(ж) механизми за поддршка за прогресивно подобрување на условите на безбедност и здравје при работа во микро, малите и средните претпријатија, како и во неформалната економија.

V. НАЦИОНАЛНА ПРОГРАМА

Член 5

1. Секоја земја-членка формулира, спроведува, надгледува, проценува и периодично ревидира национална програма за безбедност и здравје при работа во консултација со најрепрезентативните организации на работници и работодавачи.

2. Националната програма:

(а) го унапредува развојот на националната култура за превентивна безбедност и здравје;

(б) придонесува за заштита на работниците преку елиминирање или минимизирање на опасностите и ризиците при работа, колку што е практично изводливо, во согласност со националниот закон и практика, со цел спречување повреди, болести и смртни случаи при работа и унапредување на безбедноста и здравје на работното место;

(в) се формулира и ревидира врз основа на анализите на националната состојба во поглед на безбедноста и здравјето при работа, вклучувајќи ги и анализите на националниот систем на безбедност и здравје при работа;

(г) ги вклучува целите, намерите и показателите за развој; и

(д) ќе биде поддржана, каде што е можно, од страна на други дополнителни национални програми и планови кои ќе помогнат во насока на прогресивно постигнување на здрава и безбедна работна средина.

3. Националната програма се промовира и е, колку што е тоа можно, поддржана и спроведувана од страна на највисоките национални органи.

IV. ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 6

Со оваа Конвенција не се ревидираат меѓународни Конвенции или Препораки за трудот.

Член 7

Формалните ратификации на оваа Конвенција се проследуваат до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација.

Член 8

1. Оваа Конвенција е обврзувачка за оние земји-членки на Меѓународната организација на трудот, чишто ратификации се регистрирани од страна на Генералниот директор.
2. Оваа Конвенција влегува во сила дванаесет месеци по датумот на регистрирање на ратификациите од две земји-членки од страна на Генералниот директор.
3. Следствено, Конвенцијата влегува во сила за сите земји-членки, дванаесет месеци од датумот на регистрирање на нивните ратификации.

Член 9

1. Земјата-членка што ја ратификувала оваа Конвенција може да ја откаже истата по истекот на десет години од датумот кога Конвенцијата за прв пат влегла во сила, преку акт испратен за регистрација до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот. Ова откажување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на кој што е регистрирано.
2. Секоја земја-членка што ја ратификувала оваа Конвенција и што во временски период од една година по истекот на периодот од десет години наведен во претходниот став, не го искористи правото за откажување дадено со овој член, ќе биде обврзана за период од следните десет години, а потоа може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секој нов период од десет години согласно со условите предвидени со овој член.

Член 10

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги известува сите земји-членки на Меѓународната организација на трудот за регистрирањето на ратификациите и актите за откажување доставени од страна земјите-членки на Организацијата.
2. При известувањето на земјите-членки на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација, Генералниот директор ги известува земјите-членки на Организацијата за датумот по којшто Конвенцијата ќе влезе во сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги доставува до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, согласно член 102 од Повелбата на Обединетите нации, целосните податоци за сите ратификации и акти на

откажувања, регистрирани од него во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 12

Управниот орган на Меѓународната канцеларија трудот, кога ќе смета дека е неопходно, доставува извештај до Генералната конференција за спроведувањето на оваа Конвенција и ја проверува подготвеноста на Конференцијата да го стави прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија на својата агенда.

Член 13

1. Доколку Конференцијата донесе нова Конвенција за целосно или делумно ревидирање на оваа Конвенција, освен ако со новата Конвенција не се предвидува поинаку:

а) ратификација на новата ревидирана конвенција од некоја земја-членка ќе значи *ipso jure* откажување на оваа Конвенција, без оглед на одредбите од член 9, ако и кога новата ревидирана конвенција ќе влезе во сила;

б) од датумот кога новата ревидирана конвенција влегува во сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од земјите-членки.

2. Оваа Конвенција во секој случај останува во сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји-членки коишто ја ратификувале, а не ја ратификувале ревидираната конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво веродостојни.